

καὶ κόκκινες ζάχαρες. Συνών. γοῦδι ἄζω, γοῦδο κο-
πα νίζω.

γουδοῦ ἡ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦδι.

Μετων., ἡ κεφαλὴ ὡς ἔδρα νοήσεως, ὁ νοῦς, τὸ μυαλό.
Ἡ γουδοῦ τ' διπλὴ βαίρει πιά; Νὰ χαίρεσαι τῇ γουδοῦ σ'
(εἰρων.) Ἀ' σὲ δώκω μιὰ 'ς τῇ γουδοῦ σ' (ἄ = θά).

γουδοῦδι τό, ἐνιαχ. γ'δούδ' Θράκ. (Ἑλληνοχώρ. Σουφλ.)
g'δούδ' Μακεδ. (Δρυμ.) γ'τούδιν Κύπρ. Πληθ. γ'τούδκια
Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦδι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.
Μικρὸν ἰγδίον ἐνθ' ἄν.

γουδοῦλης ἐπίθ. ἐνιαχ. γ'δούλ'ς Θάσ. Μακεδ.

Ἐκ συμφύρ. τοῦ οὐσ. γοῦδι καὶ τοῦ ἐπιθ. κο-
υροῦλης.

Ὁ φαλακρὸς ἐνθ' ἄν.

γουδοῦπι τό, ἐνιαχ. γ'δούπ' Θάσ. Ἰμβρ. γ'δίπ' Σαμοθρ.
Πιθαν. ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. γοῦδι καὶ κουροῦπι.

Ὁ ἐν χρῶ κεκαρμένος ἢ ψιλὸς τὴν κεφαλὴν ἐνθ' ἄν.: Τοῦν
κούφι μὴ κουίφτουφάλ'δον κὶ τοῦν ἔκαρι γ'δίπ' Σαμοθρ.
Γ'δούπ' εἶν' τοῦ κιφάλ' σ' Θάσ. Πβ. παπαλοῦδα.
Συνών. γοῦδι 3β, κουροῦπι.

γουδοχέρι τό, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γουδοχέρ'
Προπ. (Ἀρτάκ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γουδοχέρι Ἡπ. Μα-
κεδ. (Μελέν.) γουδοχέρι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γουδοχέρ' Θεσσ.
(Πήλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον
Κολινδρ.) Στερελλ. (Χρισ.) γ'δουχέρ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.
γ'δοχέρι Θήρ. Ἰων. (Κρήν. Κάρπ. Κύπρ. Τῆλ. κ.ά.) — Λεξ.
Βάιγ. γ'δοχέριν Κύπρ. γ'δοδέριν Χίος (Πισπιλ.) γ'δοδέριν
Κύπρ. γ'τοδέριν Κύπρ. (Κυθρ. Λευκωσ. κ.ά.) γ'τοδέριν
Κύπρ. γ'τοδέριν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.) γ'τοχέρι Κάρπ.
(Μεσοχώρ.) γουδοχέρο Ἄνδρ. Κυκλ. (Δονοῦς.) Μύκ. Νάυστ.
Πάρ. Πελοπν. (Μεσσην. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) Τῆν. (Πυργ.)
— Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.
γουδοχέρο Ἰων. (Ἀιδίν. Σμύρν.) γ'δόχιρον Θεσσ. (Τρίκερ.)
Λέσβ. Λῆμν. Σάμ. γ'δόχερο Χίος (Βροντ. Λιθ. Πυργ. κ.ά.)
γ'τόχερο Χάλκ. γ'διόσερο Ρόδ. βουδοχέρο Θήρ. (Οἶα) γ'δό-
χιρους ὁ, Ἰμβρ. Λέσβ. γ'δόχιρας Μ. Ἀσία (Κυδων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γοῦδι καὶ χέρι. Ὁ τύπ. γ'δοχέρι
καὶ εἰς Γερμ. Διὰ τὸν τύπ. γοῦδόχερο πβ. Γ. Χατζιδ.,
MNE 2,171.

1) Ὁ κόπανος τοῦ ἰγδίου, τὸ ἀρχ. δοῖδουξ ἢ ὑπερος, με-
ταλλικός, ξύλινος ἢ λίθινος κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.):
Φέρε τὸ γουδοχέρι νὰ στουμπίσω τὰ σκόρδα Πελοπν. (Κυ-
νour.) Τὸ σιδερένιο γουδοχέρι χαλάει τὸ γουδι τὸ ξύλινο
αὐτόθ. Ἀραθυμῶ τσι τοῦ γ'δόχιρον σαβούρδ'ξα κατὰ πάνου
τσ' μ' ἔνα θ'μὸ Λέσβ. Καί, κάνοντας τὸ σταυρό της, σή-
κωσε τὸ μαρμαρένιο γουδοχέρι καὶ τῆς τὸ τσάκισε γιὰ
τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ Π. Νιρβάν., Ἀγριολούλ., 56 ||
Παροιμ. φρ.:

Τὸ γουδι τὸ γουδοχέρι | καὶ τὸν κόπανο 'ς τὸ χέρι
(ἐπὶ τῶν ἐπιμενόντων εἰς τὰ αὐτὰ) Πελοπν. (Γαργαλ. Κυ-
νour.) κ.ά. Ἡ παροιμ. φρ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Τὸ γουδι τὸ γουδοχέρι, | τσάκισε κοπάνισε
(ὁμοίως) Πελοπν. (Ἀργ.) || Ἄσμ.

Ἀπ' ὅλου σου τοῦ προσώπου ἢ μύτη σου μ' ἀρέσει,
ποῦ εἶναι σὰ γουδοχέρο καὶ κρέμεται νὰ πέση
Ἰων. (Σμύρν.)

Συνών. βόλι 5, βόλος Α1 2. 2) Ἐργαλεῖον τυροκο-
μικὸν διὰ τὴν ἀποβουτύρωσιν τοῦ γάλακτος Στερελλ.
(Χρισ.) Συνών. δόριστρο, καδόξυλο, μπουρ-
τινόξυλο, φουρλέτσι. 3) Εἰς συνθηματ. γλῶσ-
σαν, τὸ ἀνδρικὸν μόριον Ἡπ. (Ζαγόρ.)

γούζα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐξ ὀνοματοπ.

Τὸ πτηνὸν Οἰνάνθη ἢ πετροδίαιτος (Oenanthe saxicola)
τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae). Συνών. ἀσπρο-
κόλας, ἀσπροκόλι, ἀσπροκόλις 2, ἀ-
σπροκολίδα, ἀσπροκολίνα, ἀσπρόκολος
2, πετροκολίνα, σκαλιφούρα.

γουζιάζω (I) ἀμάρτ. γουσιγιάζω Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Καθίσταμαι δροσερός: Νὰ πορίσω 'ς τὸν ἀέρα νὰ γουσι-
γιάσω.

γουζιάζω (II) ἀμάρτ. γουζιάζω Πόντ. (Σάντ. Σταυρ.
Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γουζίν.

Κτυπῶ τι μὲ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς σφύρας διὰ νὰ τὸ ἐξο-
μαλύνω ἐνθ' ἄν.: Γουζιάζω τὸ λιθάρι νὰ κεῖται καλά.

γουζίν τό, Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.) γουζί
Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ὄζος.

1) Ὁ γκος ἐνθ' ἄν. 2) Γόνατον ἐνθ' ἄν. 3) Τὸ ὀπίσθιον
μέρος πράγματος, συνήθως τέμνοντος ὄργανου, οἷον ἀξίνης,
μαχαίρας κ.τ.τ., κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πρόσθιον μέρος, τὸ
ὄξυ ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀμον μαχαιρὶ γουζίν κόφτ' ὁ νοῦς αὐτ'
(εἰρων. ἐπὶ ἡλιθίου) Πόντ. (Χαλδ.) Τὸ ἀχούλι σ' ἄμουν
τῇ σκεπαρὶ, τὸ γουζὶ κὶ κόφτ' (ἀχούλι = νοῦς ὁμοίως εἰ-
ρων. ἐπὶ ἡλιθίου) Πόντ.

γουζιδός ὁ, Ἀντίπαξ. Παξ.

Ἐξ ὀνοματοπ.

Τὸ πτηνὸν Ἐποψ ὁ κοινός (Upupa epops) τῆς οἰκογ. τῶν
Ἐποπιδῶν (Upupidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοκόκο-
ρας 1, ἀγριοκοκόρι 2, ἀγριοκόκοτος,
ἀγριοπάπουζας, ἀγριοπετεινός, ἀλετ-
τοράκι dῆς ὁ-σείας (= τοῦ βουνοῦ), ἀλετ-
τόρι dῆς ὁ-σείας, γιγλοπετεινός 1, ἔπο-
πας, κατσούλης, κατσουλοαλεχτοράκι,
κατσουλοπετεινάρο, κατσουλοπετει-
νός, μπαμτζέλι, μπουμίτσας, ξυλοκό-
κορας, ξυλοκόκοττας, παρδαλοαλέχτο-
ρας, παρδαλόφτερος, πετεινάρι, ποῦπος,
πούπουζας, κουπούξιος.

γούζος ὁ, Ἰθάκ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἡ γέμωσις ἐμπροσθογεμοῦς ὕπλου.

